

Sy-li spěwał,
Pilnje dželať,
Strowja će
Swójbny statok,
A twój swjatosť
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwať,
Swěrnje dželať
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh či khmana
Žiwnosć je,
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će! F.

Serbiske njedźelske łopjeno

Sałožil 1891 Křrjebjanski farar dr. theol. a fil. Bjedrich Sella.

W Budyschinje

5. julija 1936

Bauzen

4. njedźela po šwjatej Trojizy.

Njebudźće jenož posłucharjo, ale tež činiarjo Božeho
řłowa!

Mat. 7, 24—27.

My widzimy se šwjatym duchownym wóčkom našeho
Anjeja a Šbóžnika na horje stejo. Wo tolo njeho je šo wulka
črjoda ludži šhromadžiła. Dołhi čas woni hižo jeho řłowam
posłuchaju. Wšitko wo tolo řebje řu řabnili. Woni njekedź-
bujaju na palaze řłónzo, woni njekedźbujaju na řłód a na řac-
nosć, ale ř napjatoscju wiřaju jich wóčji na jeho hubje, řiře-
tož tu woni jene ředowanje řłycha, řaž jo hiřće řenje
njeřku řłycheli. Dołho je jim řesuř ř Nazarethu ředowať a
hđň řže wón nětko řwojich řiřiposłucharjow wot řo po-
řlacj řařo do wřřědneho řiwjenja, jemu hiřće naležuje, řo
by jim wřřitkim hiřće jene wořebite řłowo řobu na pucj
dať. Wón wobhlada řebi řnych, řotřiz tam wo tolo njeho řeža,
hlada do jich wutrobow, řo by wuřłědžil, řať řu jeho řłowa
na nich řkutowať. Wjele je jich hižo wořředj ředowanja
woteřřlo. To řechu řzi, řotřiz wiřachu na morwym řiřmiku a
mėnjachu, řo dořć činiřa, hđň řať po jich wāřňju dopjel-
niřa. řim řo njehařche lubicj, hđň nětko řesuř jich pobořnořć
ř wótrym řłowami řchwikařche. Woni řu řo řiřez řwėru na
to djerželi, řaťo ř bė řarym řrajene. Nětko pať řebi řesuř
wjele wjazy řadařche. řarym bė řrajene, řo řłowjeř njeřmė
mordowacj, wón pať widži hižo winu na řym, řotřiz řwojeho
bratra rořňėwa a jemu wudma dawa. řiz jenož řon je
hřěřniř, řotřiz po řarym řakonju mandřelřto řama, ale tež
řon, řiz jo řama we řwojich mřřłach. řđň řariřejřny to řł-
řachu, džėchu woni pořni hňėwa wotřal, řiřetož to njem-
řeřche po jich mėnjenu niřtő dopjelnicj. Ale wjele bė jich
na řesuřowe řłowa wot řapocjatkā řať do řonza ř wulkej
napjatoscju posłuchať. řutřiz řebi nětko řesuř wobhlada

a widži tam řhornj a řėdnj, řaťřich, řotřiz njem-
řachu řiřewřki řaťoť řať dopjelnicj, řať řebi to řiřmawucjeni řada-
řu, řiřetož woni njemėřachu ani řelko řhwile, řo mohli řo
dołho dořć do řtudiow řakonja řanuricj. Woni dňrbjachu řebi
na řabacj řwoju řėđ řami řiřehotowacj, řiřetož njemėřachu
řannj řłuzobnj, řotřiz mohli řa niř to dželo činiřć a řotřiz
řlacj hižo řohodla řa njeshořownj, řotřym ř budža nje-
bjeřa wėřće řawřene. řesuř widžeřche tam dale řazpiennj,
řotřiz čzeřko čzerpjachu pod njeprowdu a řechu řacjni po řaw-
dořć. Wón widžeřche tam dale řnych čziřomňřłennj, řotřiz
maju řiřez mřřle mėra a maju řunje řohodla řunje řelko
čzerpicj. ř wřřitřny řuczi, řotřiz nēřať čzeřko njeřechu pod
řwojim hřēmjenjom, řechu řianj řotřřt namařali w jeho
řłowach. Do duřche řechu řo řim jeho řłowa řaryli. ř řłych-
čatym řiřmiki bė řim do wutrobj řapiřane jeho řł-
bjenja. řuchownje řhudži njedňrbja řonu řiřed řawřenym
durjem řtejecj, ale njebjeřke řraleřto budže řo řiřede
wřřēm řim wotewricj. Čzi, řiz řu čziřeje mřřle a maju řunje
řohodla nēřkole wjele čzerpicj, woni budža řonu we řwojey
pořornořć řemju wobehđjecj. řłodni a řacjni po řawdořć
dňrbja řotom dořtať dopjelniřene jich ředjenja. řaj, řőđe-
mu čzerpiřem bė wón řotřřt dať do jeho njemėrneje duřche.
ř hnutey džakownoscju woni nětko na njeho řladachu.

Řechu pať tam tež dňřny, řotřiz řechu řpōřnali, řo řutōř
řesuř ř Nazarethu njeje jenož řiřiřřoť, řo by řhornj a řėd-
nj řotřřtowať a jich řola wōřajil w jich hubjeřřtwje. Woni
řpōřnachu, řo řže wón hubjeřřtw wutorhňnj ř řorjenjom.
Woni řechu w řesuřownj řłowach řaťřiřeli a widželi řwi-
tanie řianeřo noweho řanja, řotřez dňřbi řhudemu řłowje-
řtwu nětko řola řłōncjňje řiřiniřejć, řa čzim ř wono dawno
řo hižo ředžeřche: mėr a pořoj, lubořć a řiřesjednořć. řute
řłowa řechu řim řařne řruhi řařňeho řłōnza, ř řotřym řiřha-
dža nowy čas. Woni řechu řpōřnali, řo řu woni, řotřiz mē-

jachu šbožo jeho słowam poſłuchacź, pſchede wſchēm nadawſ
jeho myſle do ludu njeſcź a je ſaſhowacź ſa wiſhē pſchichodne
czaſn. Woni wēdźachu, ſo jim Jeſuſowe ſłowa płacźa: Wy
ſcze ſól ſemie. Wy ſcze ſwētko ſwēta! Haj, to chynchu woni
też woprawdze hncź. Jich wutroba ſo žedzeſche, ſo mohli
w ſkutku poſoſacź, ſchtož ſu tu ſlucheli. Jeſuſ jich wſchittich
widzi. Tych, kotſiž ſu ſ wjekełoſcźu na jeho ſłowa poſłuchali
a nētko chynchu domoj hić, jaſo ſ jennym drohotnym darom
a tamnych, kotrnych bēchu jeho ſłowa pſchede wſchēm ſ skutkam
namoſtwieli.

Naſch Rnjes pſchiruma jich dwēmaj mužomaj, kotrajž
ſebi twarjenje twarjeſchtaj. Jedyn bē ſwoje twarjenje na
ſkaſu ſtajił a hdnž wētry a wulke wodn pſchindzechu, njemō-
žachu wone twarjenje potorchnncź. Tamny pať natwari ſwoje
twarjenje na pēſk, a hdnž wētry pſchindzechu, bu wono po-
torchnjene.

Raž ſu tehdom jara wſchelazn na Jeſuſowe předomania
poſłuchali, ſo tež dženſa hiſchcze wſchelaſi lud ſ jeho noho-
maj hromadžuje. Mny njechamny wo tymi rēczecź, kotſiž tu do-
zyla njepſchindu, abo kotſiž hiſchcze do zyrkwe khodža, ſo by-
chu zyrkej wuſmēſchowali. Jenož tych, kotſiž wjekele na Bože
ſłowo poſłuchaju, pſchiruma Jeſuſ ludžom, kotſiž ſebi twa-
rjenje twarja.

Tež dženſa mamny w naſchich woſadach tajſich, kotſiž
ſ nutrnej wutrobu poſłuchaju na Bože ſłowo, ſo bychu ſo na
nim natwarili. Njeje to jedyn Bohu ſpodobny ſkutk wēry?
Zyle wēſcze naž Bōh kōždu njedželu ſnowa na ſwoje předo-
wanje pſcheproſchuje, ſo bychmny we nim mēr a poſoj nama-
kaſi. Wōn chze nam wſchēm troſcht dacź. Njepraji wōn nam
ſam: Bōjcze ſem wſchitžn, kiž ſcze wy ſprōžni a wobcžeženi,
ja chzu waſ woſchewicź? Wōn ſo cžujeſche pſchede wſchēm
tym wobohim ſwojeho luda poſłann, ſo by ſwētko do jich ži-
wjenja pſchinjeſł. Jeho ſłowo ſwēczi jaſnje do wſcheje cžem-
noſcze a roſehnaje ſ mozu cžežke njewjedra. Derje tomu, ko-
trnž ſebi horzo žada ſa tutym ſłowom a bohaty je tōn, kiž
je w Božim ſłowje poſoj namaſał, a tola pať to njeje doſa-
haze, ſo naž Bože ſłowo natwari a naž poſbēhuje. Hdnž chze-
mny ſo mny natwarjowacź, mamny telko druhich ſkladnoſcžow.
Hdnž pntamny lohke poſbēhnjenje naſcheje wutrobn, mōžemny
tež rjane knihi cžitacź abo won hić do Božeje pſchirodn a
tam pntacź ſa Božej rjanoſcźu. Bože ſłowo je tať mōžne, ſo
mny njemōžemny jenož ſ wjekełom na nje poſłuchacź kaž na
kōždn drugi rjany pſchednoſchł, ale wono ſczechnje naž ſ mo-
zu ſ naſchej zylej wutrobu a duſchu ſ ſebi. A tuto płomjo,
kotrež ſo w naſchim ſnutſtownym pali, tať njednrbjało wono
tež ſwonkownje ſo poſaſacź w naſchich ſkutkach? Rſchecſcijan-
ſtu ſmyſlenoſcź bjes ſkutkow njemōžemny ſebi pſchedſtajicź
runje tať mało, kaž ſlōncžne pruhi bjes cžopłotny. Schtož nje-
cha Bože mjeno we ſwojich ſkutkach pſchekraſnicź, toho dnr-
bimny pſchirunacź ſchtovej, kotrnyž žane płodny njenjeke a budže
tohodla wutorhnjeny a do wohnja cžiſnjeny. Haj, tōn, kotrnyž
njeſtaji ſwoje zyle żywjenje ſe ſwojimi ſkutkami pod Bože
ſłowo, toho żywjenje je podarmo było. Raž twarjenje bjes
kruteho ſaſlada njemōže we wichorach a wulkih wodach wob-
ſtacź, tať njebudžemny tež mny jōnu pſched Božim woblicžom
wobſtacź mōž, dnž njeiſmny ſwoju wēru ſa czaſ ſwojeho ſem-
ſkeho żywjenja w ſkutkach wupruhowali. Tohodla napomina
japoſchtol Pawoł ſwoju Gilippiſku woſadu: Cžinčze, ſo by-
ſchcze ſbōžni byli ſ bojoſcźu a ſe rženjom. Džekajmny tež mny
po Jeſuſownym pſchikładze, dothož je džen, pſchetož nōž pſchind-
že, hdnž nihto džekacź njemōže. Hamjen.

Twoje je to kraľstwo, a ta mōž, a ta cžeſcź, hać do wēcžnoſcže!

O Božo, ſwēta ſtworicželo,
Kiž knježiſch wot wēcžnoſcže ſam,
A wiſhať najwjetſchi dobroczelo!
Wſches Khrſta ſo ſ nam cžlowjekam
Tať hluboťo Ty dele ſthili,
So bychmny wēcžnje žiwi byli.

Ach Rnježe, Twoja mōž ſo ſjewi,
Hdnž w nałēcžu wiſcho wubiwa,
Naž ſemie młōdna kraľnoſcź ſichewi,
Kiž w ſymje bē wiſcha ſproſtnjena.
Rať wjekele potom pčojki ſyncža,
a ſpēwn ptacžkow ſ njebyu kłincža!

Mny wohladamny Twoje ſutki,
Hdnž pſchindže jaſo žnjowny czaſ.
Ach Wōtcze, jenož Ty ſamlutki
Tu žohnujeſch a ſdžeržiſch naž.
Stacź mamny w bēdženju a w prōžn,
Wiſcho druge leži w Twojej možn.

Mōž Twoju, Rnježe, ſpōſnawamny
Mny w njewjedrach a wichorje.
A hdnž ſo tynſhnje ſtrachujemny
Wſched Twojim ſudom na ſemi,
Mny tola ſmēmny, hdnž tež dužn,
Eso wuſhowacź w Twojej ružn.

Tuž modl' ſo Rnjeſej, moja duſcha,
A cžaťaj ſ poľnej domēru!
A potom ſpōſnajeeſch, ſo ſluſcha
Tu wiſchitka cžeſcź jom' ſamemu!
Bōh wobſamknje wſchēch do ſmilnoſcže.
Wōn khwalenn budž do wēcžnoſcže! S. B.

Hdže je najmjeńſcha ewangelſto- lutherska zyrkej na ſwēcze?

W Japanſkej! Japanſka ewangelſto-lutherska zyrkej je
najmjeńſcha mjes ewangelſto-lutherskimi zyrkwejmi ſemie.
W lēcze 1893 ſapocža ſo tam miſijonſke dželo. Bē ſwopředka
jara cžežko, tam dželacź, a huſto bē żywjenje miſijonarow
w ſmjertnym ſtraſche. Dželo wuſonjeja Lutherſke Synodny
Ameriki. Nimo tych, kotrnych tam tuto miſijoniſtwo poſla,
ſkutkuje tam 28 wuſwjeczennych japanſkich duchownych a 12
njewuſwjeczennych miſijoniſkich džekacžerjow. Wjecź lutherskich
woſadow je zyle ſamoſtatnych. 13 daſchich woſadow prōžuje
ſo wo to, tutu ſamoſtatnoſcź ſ lētom 1940 dozpēcź; 10 woſa-
dow płaczi wiſhē wudawki a doſtawa jenož pſchipomož ſa do-
khodny duchowneho. Nimo tutnych ſriadowannych woſadow ſu tu
a tam hiſchcze cžrjōdki ewangelſto-lutherskich ſchecſcijanow.

Rōnž lēta 1934 mējeſche tuta najmjeńſcha lutherska zyrkej
4364 duſchow; mjes tutnymi 1535 ſpowēdnnych. Wona ſtara ſo
w 63 njedželſkich ſchulach ſa 3300 džeczi. Se ſwojej diaſoniju
džela w khrotownjach, we wulkim domje ſa džeczi a we wiſche-
laſich domach ſa khudnych a potrebnnych. Sa ſwojich duchow-
nych ma předarſki ſeminar, hdnž młōdži duchowni 5 lēt ſtu-
duja. 15 Božich domow a 3 druge domny ſluža ſchecſcijanam
pſchi Božich ſlužbach; nimo toho maja tam wjele druhich
domow a rumnoſcžow ſa Bože ſlužby wotnajannych.

Tuta mała japanſka lutherſka zyrkej je ſpſheczeleſena i hiſhće mjeſſchej zyrkwju lutherſkich Evangelij-ſſheſczijanow w Ğinniſkej. Tam ſtutkuj 7 wuſhwjeczeni japaniſzy duchowni, někotſi njewuſhwjeczeni pomoſnizy, tjiſo miſijonarojo a jena pomoſniza w 11 woſadach. 1454 duſchow liczi tuta mała lutherſka zyrkwicža. Sajimawny je tutón ſwiſt mjes Ğpaniſkej a Ğinniſkej a runje taſ jara, ſo mała japanſka zyrkej tu i telko dželaczerjemi ſtutkuje.

Japaniſzy lutherſzy ſſheſczijenjo, kiž maja ſo ſwěru i lutherſtemu wuſnaczu, ſu roſſbudženi, i Božej pomogu w ewangelſkim duchu dale ſtutkowacž.

Za chzu ſlužicž.

To je heſtło woſebiteho łopjena i wobraſami, kotrež je wuſchło ſa 100lětny jubilej, kotrnyž Kaiſerswerthſki ſwiaſt diaſonikow ſwjeczi. Tuto łopjeno chze wiſchēm piſhed woczi a piſhed wutrobu ſtajicž w ſłowach a wobraſach wobſchěrnny a wulki ſtutk žónſkeje diaſonije, t. r. toho dželca, kotrež diaſonikny wukonjeja.

Ğaraſ em. Bodellſchwingh je łopjenej piſchewodne ſłowo piſkał. Wón praji mjes druhim, ſo ſu maczerne domny diaſonikow ſtudnje, i kotrnyž nětko 100 lět dołho rěki ſmilnoſcže móznje a woſſchewjejo bęža. Róžda woſada, w kotrež diaſonika ſtutkuje, dyrbiſa ſnajmjeſſcha jene ſwojich dželci ſa tuto dželca ſwólnoſe ſcžinicž. Taſ mohło to potom w ſſheſczijanſtwje wiſchudžom taſ bncž, kaž to ewangelij powěda wo cžrjódže Jeſuſownych wucžomnikow: „Wjele žónſkich ſluželſch jemu.“

Nowy piſcheložſt Biblije.

Pſchezo ſažo mohli piſacž wo tym, taſ ſo Bože ſłowo bóle a dale roſſchěrja. Dženka tu něſchto woſebite woſjewimny. Nowy piſcheložſt do rěcže „Suaheli“ je hotowny a bórnny wuńdže. Tutu rěcž rěcža woſebje w němſkej koloniji Ranſcha Afriſa ;tola ſo tuta rěcž dale a bóle w Afriſy roſſchěrja. Wěznwuſtojni praja, ſo 40—50 milionow tutu rěcž hižo rěcži.

Tutón wažny piſcheložſt je ſhotowił miſijonar dr. Koehl, kotrnyž je dobry ſnajeſt afrikanſkich rěcžow. Wón je tutón na- dawł ſa to meł wot Barlinſkeho a Betheliſkeho a wot naiſcheho Lipſcžanſkeho miſijoniſtwa. Taſ je tež kóždn, kiž ſwěru ſteji je ſwojim darami i Lipſcžanſtemu miſijoniſtwu, ſobu pomhał piſchi tutym wažnym dželca ſa roſſchěrjenje Biblije. Cžitiſcž je Württembergſki Bibliſki Wuſtaw piſchewał.

Wono piſchińdže jich wjele wot ranja a wjecžora, wot połnožny a wot połodnja — njech tež w domiſnje ewangelija, w domiſnje Biblije jich wjele wo Bibliju wjažny njerodži. Bože žohnowanje je paſ i tymi, kotſiž Bibliju, Bože ſłowo, Boha ſaſchowaju we wutrobje.

Zyrkej a ſtat.

„Njedželu mužſkich“ ſwjecža dženka we woſadach ſaſſkeje provinzy. Esmny wo tutnych nejdželach ſa mužſkich tu hižo piſkali. Wjedniſt taſ mjenowaneho „ſtutka ewangelſkich mužſkich Němſkeje“ piſche mjes druhim, ſo maja woſadni ſaſtupjerjo jaſo cži najpriedy ſa to powołani ſwojeho ſaſtojniſtwa ſwěru hladacž a ſo piſchkladnje wobdželicž piſchi zyrkwiniſkim žiwjenju. Woſadnych mužſkich wón napomina, ſo bncžu towaſſch-

noſcž wěry hajili a ju we woſebitych wjecžorach mužſkich mjes ſobu ſpłnili. „ſhromadnje“ — taſ rěka — „ſłowo zyrkwje ſpłſhecž, ſhromadnje ſpěwacž modlitwu zyrkwje, ſhromadnje ſanoſchowacž ſerluſche zyrkwje; to je ſmnyſt a nadawł tutnych ſhromadžiſnow mužſkich.“ „Cžinće ſwoju piſchſluſchnoſcž jaſo ſſheſczijanſzy nanojo a hoſpodarjo, budžcže ſebi wědomi ſamołwjenja, kotrež macže potomnikow dla! Stejcže ſwěru i ſwojej zyrkwi kaž wy tež ſwěrnici dyrbiſcže bncž ludej a wjedniſtej!“ — Wo „dnju mužſkich“ piſchu i wjecžorneje Němſkeje: „Se wiſchěch zyrkwinych wotrjeſow piſchſhwatachu mužſzy i kołami, i autobuſami, w ſhromadnych jeſbach na žele- nizy, haj i woſebitymi cžahami. Bě radoſcž, na haſbach meſta telko mužſkich widžecž, kotſiž bęchu i cžrjódami piſchſchli, ſo i ſwojej zyrkwi wuſnacž. Suſto ſpłſchſch wumjetowacž, ſo zyrkej ſamóže jenož žónſke hromadžicž. Tutón džen je do- poſas ſa to, ſo ma naiſcha domiſna tſkazy a ſažo tſkazy mužſkich, kotſiž ſo i Jeſuſowej Khrſtuſkej wuſnawaja . . . Taſ bě namołwienie tnyh, kiž popołodniſche ſwjatocžnoſcže rjado- wachu, to, ſo mužſzy heſtło tutoho dnja ſobu domoj woſmu, do dželca mužſkich w piſchichodnych tnydženjach a meſkazach. Šchtož je ſpłſchkał a ſchtož je ſo ſobu modlił „Wótcže naiſch“ a ſchtož je ſobu ſpěwał i tutym nimale 1000 mužſkimi ſer- luſch: „Zeuch an die Macht du Arm des Herrn“, tón je ſno- wa nawuſnył wuſnawacž: „Ja wěry jenu ſwjatu ſſheſczi- janſku zyrkej, ſhromadžiſnu tnyh ſwjatnyh.“

Němſki miniſter Ruſt je ſa Boži dom w Tietzowje poſa Nauena, kotrnyž bu i pomogu ſtata wobnowjeny, podobniſnu Šbóžnika daril a ſa ſſchcženſku kapatu Božeho doma, kiž je w Zehlendorſje, piſchedmeſcže Barlina po Ernſt-Moritz-Arndtu pomjenowaný, wołtaſ i woſchidkami, kaž ſo to taſ praji; na nim ſu wobraſy Barlinſkeje moleſki Ilſy Ğiſcherez.

Š Argentiniſkeje ſo piſche, ſo bncwa woſadne a zyrkwiniſte žiwjenje tam žiwſche a lěpiſche. W ſchto je piſchicžina? Radijo! Šcželu tam ſa tnydžen dwóžny „ewangelſke roſrěcžowa- nja“. Woſadni kłodža tam ſažo ſwěrnſcho ſemſchi, a Bi- blijom tam wjažny a wjažny piſchedawaja. Potſkim, niž ſo tam „Bože ſlužby“ ſcželu, ně, ſo tam jednanja a roſrěcžowanja wo ewangelſkich praſchenjach ſcželu, je tutón wuſpěch meł. „Bože ſlužby“ w radiju woſtanu piſchezo něſchto ſa tnyh, kiž njemóža do Božeho doma piſchicž. „Woſadnu Božu ſlužbu dyrbiſch, hdyž chęch ju woprawdže ſobu ſwjecžicž a jeje žnle žohnowanje mečž, w Božim domje i woſadu ſobuſwjecžicž.

Še Šserbow a i dalóſa.

Š Delnjeho Wujeſda. Anjes ſarſki wſkar Adler je we Wrotſławju piſched biſkopom ſwoje druge pruhowanje kſwa- lobnje wobſtał. Piſchjemny jemu wjele ſboža; je wón tola runje w meſkazach do ſwojeho pruhowanja telko dželca a ſa- ſtupowanja w ſarſkim jaſtojniſtwje meł, ſlužo dwěmaj wulki- maj woſadomaj w němſkej a ſerbſkej rěcži, ſo prózujo, jaſo Němž ſerbſku rěcž donawuſnyčž.

Š Drježdžan. Drježdžanſzy Šserbja meſjach njedželu 28. juija ſwjedženſke ſemſche w Aſchižnej zyrkwi. Š Kſhwacžiz bě piſchijel knjes wyſchſchi ſaraſ Sarjeńk, kiž ſo na tutnych ſem- ſchach i Drježdžanſkimi Šserbami roſžohnowa, doſelž ſapo- cžatł auguſta, kaž ſam i wědženju da, do wuſſlužby dže. Boža ſlužba ſapocža ſo i piſchcželowym konzertom, wukonjany wot organiſty Columa. Temu piſchſamſny ſo ſwjedženſki ſacžah knjeſa wyſch. ſaraſja i piſchewodom ſerbſkich družkow a žonow

w hwyjedzeńskej drafcze evang. Sserbowkow. Wołtać wude-
bjenn i czerwjennymi różemi, i tomu piżane drafty herblich
żonow, to wiścho bę pichinośchowało, smyżł tuteje Bożeje służ-
by pohlubichic. W spoczatku předomanja wuśběhn předać
lubośc Drježdžanſkich Sserbow i hwojim Božim službam a
spominaſche na wulkich mužow kaž fararjow Imiſcha, Jaku-
ba, Domaſchu a druhich, kiž běchu tu Sserbam w maczernej
rěczy předomali. Potom ſo ofizielnje roszohnowa i wožadua
a ſlubi, ſo ſmėje, dali Bóh, tež po džiſcho druhdy tu herbiſke
kemſche, ſchtož wiſchitkich kemſcherjow ſwjeżeli. Předać wobra-
ſowaſche ſkutkowanje japo dhtolow, kiž ſu ſa hwoju wěru wu-
mrěli a kotrnjž ſkutki tež naſ pohonjeja, runje taſ ſa ſſche-
ſczaniſtwo wojowacz. Po Božim bliđze jendźechu ſo kemſcherjo
i wožaduj ſhromadziſnje w hoſczenzu „Johanneshoi“, hdžež
bu i. wſich. fararjej koſejwohrěwaſ w podobje Sserbowſki
w narodnej drafcze piſchepodatny. Džela woſc i. wſich. fararja
wuśběhowachu w rjanjch rěczach k. Rowaſ a hudźbny dir.
Krawz, kiž bę po 12 njedželſkej khorofczi ſažo mjes nami, a
knjeni Lawzyna. Solo pęwn poſticzi naſch krajan ſtud. Częſla,
kiž ſo wiſchitlim lubjachu. Se herbiſkej bježadua ſkónčzi tutón
hwyjedzeńſk. F. Th. S.

S Lipska. Wo Lipsčjanſkim jubileju naſcheho ſwontow-
neho miſijoniſtwa dnyrbich ſluchecž rěczecž tnyh, kiž tam ſobu-
hwyjecžachu, a ty wěſch, ſo je hwyjedzeń rjanj a bohaty był.
A i Lužizy je tam, kaž ſluchimny, rjana licžba pobyla. Za-
dny džiwi! Lužiczenjo ſu pichęzo byli hwerſni a darniwi, haj
woporniwi piſcheczeliſo Knjeſoweho miſijoniſtwa. A my, kiž tu
nětkle ſmy, njechamy w tym mjenje hwerſni a mjenje darni-
wi bycz hač naſchi nanojo a naſche maczerje. Wſchetož my
wſchitny woſtaniemny, dołhož kſchecziſjenjo ſmy, pod Knjeſo-
wej miſijoniſkej kaſnju: „Džicze a ſczinčze wiſchitkich człowje-
tow mojiſch wuczomnikow!“ A ſchto chęł do tnyh ſluchecž,
kiž taſ i wuſchitom abo i njelchitom pytaju ſa pſchiczinami,
i kotrnjž mogli hwoje wotwolaſowanie wot miſijoniſtwa a
hwoju njedžatnu njedarniwoſcž nětaſ ſawodžecž. — Na ju-
bileju ſo woſjewi, ſo je jubilejny dar 85 000 hriwnow wulki,
t. r. ſo bu ſa woſebity ſamer jubileja telko darjene. To je
wulke wježel ſa miſijoniſtwo. Wono može taſ tón pſchi jubi-
leju hižo poſhwjeczeny dom kotrow dotwaricž a ſdobom ſtary
dom miſijohnſtwa ſwuporjedžecž, ſchtož je jara nuſne. Pſchi
tym paſ piſcheczeliſo miſijoniſtwa njelabudu darowacz hwoje
dary kaž hewaſ kóžde lęto. — Hoſczi je tam było ſe wiſchęch
možnyh kónčzin ſemje. Sajimanie ſtaj ſbudžiloj woſebje dwe-
jo i Indiſkeje, a to wučerka i wſichſcheje ſchule, Lydia, ko-
traž ma ſdobom nadawł, džęlo diaſoniſkow ſtudowacz, ſo by
taſke džęlo potom tež w Indiſkej ſarjadowala. Tu wohladaſch
ſnadž tu a tam na wobraſach a pódla njeje tež Drježdžan-
ſku diaſoniſku kotru Fren, kotraž je w Indiſkej ſkutkowala;
njedawno možachmy my i njej poręcžecž, piſchęwawo w ma-
czętnym domje diaſoniſkow w Drježdžanach. Daſſchi domo-
ródny hoſcž i Indiſkeje bę profeſor Wſirnadam, kotrnjž na
uniwerſicze w męſcze Madraju wučzi. Wobaj ſtaj tež w wiſche-
laſkich ſhromadziſnach rěczaloj paſ indijny paſ jendželſny. Jeju
rěcže ſu miſionarojo hnydom řadu po řadje piſchęložowali,
taſ ſo možachu wiſchitny hnydom ſrojumicž, ſchto prajeſchtaj.
— Ludu je tam wjele było. Eſu tam tola i wjele wožadom
tež hnydom wulke auta jęle. A ſhromadziſny ſu derje wo-
pytane byle, taſ ſo dnyrbjeſche na pſch. jena i nich na ſſjoch
męſtnach bycz, mjes druhim we wulkej rjaney Domaſchowej

zrykwi, kotrejež ſpęwn khor gymnafiaſtow je drje wiſchęm i ra-
dija ſnaty. Wuſnamna hwyatocznoſcž bę hwyjedzeńſka Boža
ſlužba w Miſkawiſchowej zrykwi. Eſwjedzeńſki předać bę
wjedniſ ſaſkeho zrykwiſkeho wubjerka ſuperintendent Fider-
Drježdžanſki. Wón ſo ſałoži na Ejew. Jana 14, 6. W tu-
tej Bożej ſlužby buchu tež pjećzo ſa wupóſłanje do miſijon-
ſkeho džęla wuſhwjeczeni, a to ſa Indiſku miſionar Wolfgang
Gerlach a kotra Hanna Studruker a ſa Wſrifu miſionar
Jurij Feldmeier, lękarſka dr. Elizabeth Mergnerez a kotra
Frieda Jentziſche. Lękarſka dr. Mergnerez budže w Wſrizy
podpjeracz lękarſke džęlo lękarjcz mandželſkeju, wo kotrnjž
28. junija pižachmy. Wuſhwjeczenje męjeſche prof. D. Som-
merlath, kotrnjž ſo pſchi tym ſałoži na Rom. 15, 17—18. Eo
možeſche miſijoniſtwo pjećoch ſa ſwontowne džęlo wuſhwje-
czicž, bę woſebite jubilejne wježele. — E tutym njed je ſa
dženſa doſcž. Chęchmy i malej poſaſtu naſchim czitarjam
ſažo něſchto ſdžęlicž wo jubileju, kotrnjž je ſo i Bożej pomožu
taſ derje radžik. Pſchi ſkladnoſczi piſchinjeſemny daſcheho.

Mansfeld, tuto nam derje ſnate Lutherowe męſto, ſmėje
nětko tež hwoj Lutherowy muſej. Budže na ſubi Luheroweho
doma ſamęſtnjeny. Chędža jón hižo w tutym męřazu wo-
temricž.

Bibliſki pucžniſ.

4. njedžela po hwoj. Trojizy, 5. julija: Eſpęwajcže wježele
Bohu, kiž naſcha hylnoſcž je; wſkajcže Bohu Jakubowemu.
Pſalm 81, 2. — Wón moźnje wodži, ſchtož w znyhm hwcęze
je; wiſcho, ſchtož tu křodži, piſched nim ſo křiluje. Hlaj wiſchaſ,
kaſ jandželjo w jich woſſku częſcža a křwala tam hmiłnoſcž
bójiſku. R. 302, 2. — Mat. 10, 42. — Rom. 8, 10—23.

Póndžela, 6. julija: . . . ale ty wuwjedže moje žiwjenje
wot ſkaženja, Knježe, mój Božo. Jonas 2, 7. — R. 407, 5.
Pſalm 112. — Zap. ſk. 12, 1—11.

Wutora, 7. julija: Joſeſ bę w jaſtwje; ale tón Knjes
bę i nim a poſhili hwoju hmiłnoſcž i njemu. 1. Móji. 39, 20.
— R. 326, 7. — 1. Sam. 1, 1—18. — Zap. ſk. 12, 12—25.

Eſrijeda, 8. julija: Tón Knjes je wulku węž na naſ cži-
niſ; toho my ſo wježelmy. Pſalm 126, 3. — R. 606, 6. —
1. Sam. 1, 19—28. — Zap. ſk. 13, 1—13.

Eſhtwórk, 9. julija: Tón Knjes, twój Bóh je hmiłny
Bóh; wón njebudže cže wopuſchczicž, ani cže ſkaſncž; a tež nje-
budže ſabycz toho ſluba, kotrnjž i pſchikahu twojim Wótžam
wobtwjerdžik je. 5. Móji. 4, 31. — R. 297, 1. — 1. Sam. 2,
1—11. — Zap. ſk. 13, 14—39.

Pjatk, 10. julija: Wy paſ budžecže męſchnizy toho Knjeja
mjenowani, a wam budža řęcacž ſlužomnizy naſcheho Boha.
Jeſ. 61, 6. — R. 447, 11. — 1. Sam. 3, 1—10. — Zap. ſk.
13, 40—52.

Eſsobota, 11. julija: Ta ſchtraſa leži na nim, ſo bychmy
my męř męli. Jeſ. 53, 6. — R. 353, 2. — 1. Sam. 3, 11—21.
— Erudny řęrl. 3, 22—32.

Wiſtowanie, R. S. w D.: Wutrobny džak ſa roſprawu a
wjele dobreho. Redaktor. — Ea 5. po Tr.: L. w M. — Ea
6. po Tr.: L. w B. — Ea 7. po Tr.: R. . . . a w B.